

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

25 april 2005

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET

– van de heer Ludwig Caluwé, de dames Patricia Ceysens en Caroline Gennez en de heren Herman Lauwers, Jos Stassen en Kris Van Dijck –

houdende wijziging van het bijzonder decreet van 6 juli 2001 houdende regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De decreten van 6 juli 2001 houdende (nadere) regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen hebben de procedure voor de indiening en de behandeling van verzoekschriften vereenvoudigd en gestroomlijnd. Sedertdien heeft de verzoekschriftenprocedure een redelijk constant succes gekend. Inhoudelijk blijken heel wat verzoekschriften informatie op te leveren die nuttig is om het beleid van de regering te controleren, en af en toe ook om bestaande decreetgeving te evalueren of eventueel zelfs te wijzigen.

Men kan echter niet om de vaststelling heen dat een aantal verzoekschriften inhoudelijk niet geschikt zijn voor behandeling door een wetgevende vergadering, bijvoorbeeld omdat ze te particuliere situaties zonder enige band met het algemeen belang of beleid te berde brengen, of omdat ze louter een opsomming van algemene klachten bevatten zonder dat het duidelijk is op welke manier het parlement daaraan iets zou kunnen doen. Om die reden moet de procedure voor de behandeling van de verzoekschriften versoepeld worden, zodat het parlement of de bevoegde commissie meer vrijheid krijgt in het bepalen van de wijze van behandeling.

Zo moet het in sommige gevallen kunnen volstaan dat het parlement louter kennis neemt van het verzoekschrift, of het verzoekschrift doorverwijst naar een andere instantie die wel op een zinvolle wijze een antwoord kan formuleren op het verzoek. Indien een verzoekschrift een vraag opwerpt die al eerder het voorwerp van discussie was in het parlement en het verzoekschrift terzake geen essentieel nieuwe elementen aanbrengt, moet het parlement de mogelijkheid hebben te beslissen de discussie niet te heropenen, maar te verwijzen naar die eerdere debatten. Kortom, de wijze van behandeling moet gedifferentieerd kunnen worden naar gelang de inhoud van het verzoekschrift. Die mogelijkheid tot differentiëring moet ook tot uiting komen in het decreet en het Reglement van het Vlaams Parlement, om potentiële verzoekers bij voorbaat inzicht te geven in de mogelijke behandelingswijzen, en geen onterechte verwachtingen te wekken.

Om dat te bereiken stellen de indieners van dit voorstel van bijzonder decreet voor om het recht van de verzoeker(s) op een antwoord van het parlement, een commissie van het parlement of de voorzitter van het parlement te linken aan de wijze van behandeling van het verzoekschrift. De behandelingswijze zelf behoort tot de interne werking van het parlement en wordt daarom in het Reglement van het Vlaams Parlement bepaald. Dit voorstel van bijzonder decreet moet dan ook in samenhang gelezen worden met het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de verzoekschriften betreft.

Volgens artikel 4 van het decreet van 6 juli 2001 houdende nadere regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen heeft de eerste ondertekenaar van een verzoekschrift dat ingediend wordt door ten minste vijftienduizend verzoekers, het recht gehoord te worden. De indieners van dit voorstel van bijzonder decreet wensen dat hoorrecht te behouden. Dat impliceert dat het voor dergelijke massapetities niet mogelijk is er louter akte van te nemen of door te verwijzen: dergelijke verzoekschriften moeten dus steeds ten gronde besproken worden in de plenaire vergadering of in een of meer (eventueel verenigde) commissies.

Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om het decreet ook aan te passen aan de parlementaire gebruiken, in die zin dat het recht op een antwoord alleen gegarandeerd wordt voor verzoekers die natuurlijke personen zijn. Met betrekking tot verzoekschriften van gestelde overheden (vaak moties van gemeente- of provincieraden) is er nooit sprake geweest van een systematische behandeling of het formuleren van een antwoord door het parlement – dergelijke verzoekschriften worden ter inzage gelegd van de volksvertegenwoordigers, en het staat hun vrij om op basis van die verzoekschriften een initiatief te nemen.

Ludwig CALUWE
Patricia CEYSENS
Caroline GENNEZ
Herman LAUWERS
Jos STASSEN
Kris VAN DIJCK

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET

Artikel 1

Dit bijzonder decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Artikel 4 van het bijzonder decreet van 6 juli 2001 houdende regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen, wordt vervangen door wat volgt:

“De natuurlijke persoon die een verzoekschrift indient, of de eerste ondertekenaar van een verzoekschrift dat door verscheidene natuurlijke personen wordt ingediend, heeft recht op een antwoord binnen zes maanden na indiening van het verzoekschrift. Die termijn kan eenmalig met drie maanden verlengd worden wanneer de motivering hiervoor schriftelijk aan de verzoeker of de eerste ondertekenaar meegedeeld wordt.”.

Artikel 3

Dit bijzonder decreet is van toepassing op de verzoekschriften die bij het Vlaams Parlement ingediend worden vanaf de eerste dag van de maand volgend op de bekendmaking van dit bijzonder decreet in het Belgisch Staatsblad.

Ludwig CALUWE

Patricia CEYSENS

Caroline GENNEZ

Herman LAUWERS

Jos STASSEN

Kris VAN DIJCK
